

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

پنجشنبه ۱۰ دسامبر ۲۰۲۰

فریده نوری

خدایا صبر

جنگ تحمیلی که در اثر کودتای خونین و منحوس هفتم ثور سال ۱۳۵۷ هجری شمسی، بر ملت بزرگ افغان تحمیل گردید، باعث بربادی یک مملکت آزاد و غیر منسلک شد. در اثر آن کودتا، نه تنها میلیون ها افغان شهید، معلول و معیوب شدند، بلکه میلیون های دیگر در بدر، بی خانه و کاشانه شدند، و وطن، تحصیل یافتگان و نخبگان خود را که از کشتارگاه وطن فروشان نجات یافته بودند، از دست داد.

اما در عین زمان بازار قهرمان سازی و جنرال سازی و رتُب مختلف سازی نیز سیر صعودی یافت، و هر کس زیادتز می کُشت، القاب بلندتر کمائی می کرد، مانند همین داکتر، جنرال و قهرمان.....

می خواهم سر اصل مقصد بیایم که چرا باز از این کودتای منحوس یاد شد، زیرا تمام بدبختی ها حاصل همان کودتا است. در حقیقت تا جهان است باید فرد فرد افغان این تاریخ را فراموش نکند که سخت در حق وطن و ملت جفا صورت گرفت.

مقصد اصلی از این قرار است، امروز وقتی سری زدم به دریچه نظریات یکی از وبسایت های محترم، دیدم نویسنده که نام خدا زیاد می نویسد و فکر می شد که از اوضاع سیاسی اجتماعی وطن کاملاً واقف باشد، در مورد یک چهره شناخته شده رژیم نادیموکراتیک خلق و پرچم که همانا خانم سهیلا صدیق باشد، سوال نموده که چرا یکی وی را قهرمان می خواند و دیگری خائن؟

من همیشه از خود سوال می کردم که این محترم که هفته یک دو بار مضمون می نویسد و همه مضامین ایشان در مورد گذشتان و مؤرخین نامدار وطن است، و در بعضی موارد آن شخصیت های شناخته شد را با دشنام های رکیک بدرقه می کند، چرا جناب شان، وقتی می بینند، که یک تعداد از سر سپرده های رژیم که موقع برای شان متأسفانه مساعد گردیده، از این وبسایت و یا از

آن وبسایت سر بیرون می کنند و به تبرئه ای سردمداران رژیم کودتا می پردازند و از آن قاتلین، قهرمان می سازند و فکر می کنند که در چشم همه خاک زده اند و ملت افغان جنایات و خیانت های آن ها را فراموش کرده اند، همیشه سکوت می کنند و چیزی نمی نویسند.

حالا معلوم می شود که جناب شان آنقدر مصروف گذشتگان نامدار وطن است که اعضای این حزب جنایت کار را به درستی نمی شناسند. ببینید، که مدافع این خائنین موقع برایش مساعد گردید تا باز شروع کند به این چنین یاوه سرائی: "مرحومه دوکتور جنرال سهیلا صدیق در طی سالهای جنگهای تحمیلی دشمنان مردم افغانستان قطارهای زخمی ها که از جبهات جنگ شب و روز به شفاخانه چارصد بستر اردو آورده میشد تداوی مینمود، دوکتور سهیلا صدیق اطاق عملیات جراحی شفاخانه چارصد بستر اردو نسبت کار شباروزی خویش به خانه تبدیل کرده بود، شب و روز زخمی های جنگ را تداوی مینمود .

من و همه فامیل ما در قطار میلیونها افغان مظلوم و بیدفاع قربانیان جنگ شوم دشمنان مردم افغانستان خدمات طبی و شخصیت وطنپرست واقعی دوکتور جنرال سهیلا صدیق را هرگز فراموش نمی کنم".

از همین نبشته معلوم می شود که این سهیلا صدیق (البته باید علاوه نمود که احترام خانواده شریف این خانم محفوظ است)، که هم داکتر است هم جنرال و هم قهرمان و شاید چند چیز دیگر هم بوده باشد، در خدمت خانواده های دشمنان ملت افغان و در خدمت عساکر روس اشغال گر و اردوی که در مقابل وطنداران شان که برای آزادی وطن از چنگال روسیه شوروی می جنگیدند، زخمی می شدند مصروف بود و از خون زخمی های جهاد و مقاومت آن ها را تغذی می کرد.

امیدوار هستم که نویسنده محترم که جویای معلومات در باره این خانم شده اند، بعد از این از بد گوئی مؤرخین نامدار وطن دست بکشند و یک اندازه متوجه اوضاع نا بسامان فعلی که زیادتز از چهل و دو سال می شود که وطن و وطنداران در نتیجه آتش که توسط حزب نا دیموکراتیک خلق و پرچم روشن گردیده است می سوزند، دل بسوزاند و نگذارند که باز هم بیایند و از خائنان و وطن فروشان حمایت کنند.

زیرا این اشخاص که برای شان موقع تبلیغات مساعد گردیده است، هر مضمون شان که شروع می شود، تاریخ بدبختی ها بعد از سال 1992 عیسوی است، و همیشه قسمی وانمود می کنند که در زمان تجاوز قشون سرخ به افغانستان عزیز، همه چیز گل و گلزار بوده است.

در همین نقل قول نیز دیده می شود، که آزادی خواهان را که اکثریت قاطع مردم افغانستان هستند، چون بر علیه اردوی سرخ و وطن فروشان خلقی و پرچمی می جنگیدند، دشمنان نامیده است.